

TIP NA VÝLET

Tiché údolí II. – Suchdol

Minule jsme opustili Tiché údolí v jeho suchdolské části, dnes se podíváme do té roztocké.

A začneme pochopitelně na Maxmiliánce, kdysi oblíbeném cíli výletníků.

Kdy se sem začli trousit se můžeme jen dohadovat, uvážíme-li, že jméno nese po mladším bratru Franze Josefa, mexickém císaři Maxmiliánovi Habsburském, kterého Juárezovi povstalcí popravili v roce 1867.

Na rozdíl od císařství se nám „dochoval“ dřevěný pavilon v rakouském (švýcarském) stylu, jehož vznik můžeme položit někde k rokům 1897–98.

V té době zde byl pánem J. Grim, přelom století zde slavil Leo Gauss, roku 1903 Maxmiliánku získal Karel Šindelář, osoba či spíše osobnost v hostinském světě velmi oblíbená. Šindelářovi podnik prodali roku 1923 a hned následujícího roku tu vyrostl – podle projektu Antonína Landy – dvoupatrový hotel s restaurací, velkým sálem a terasou. Po dvanácti letech přibýlo koupaliště.

Provoz Maxmiliánky ještě pamatují, oblíbená byla i nedaleká koliba.

Pak zde začalo hořet, tu to, tu ono, nebude asi náhoda, že mne kolega upozornil, že zde má být vystavěno několik viladomů.

Smutek z takových věcí můžete rozehnat v občerstvení U zvířátek. Zřídil ji tu z garáže před šesti lety Martin Kodl, kterého podbabští pamatují jako strůjce vinárny proti „Lomonosovově“ hotelu. Vlajkovou lodí Zvířátek je gril, na kterém vám ugrilují prakticky všechno, a pivo z Černé Hory (tím nemyslím tu jihoslovanskou).

Škoda, že další osvěžovna ve 300 let starém vinném sklepě, který vlastnila rodina Šlancarova, je zavřena. Proto se vpravo věnujme romantické vile č. 79 Mie (dříve Lauře), kam jezdil na letní byt Bedřich Smetana. A trochu z jiné doby – krátce se tu údajně ukrýval i generál Pika.

Také vila Alice č. 192 stojí za povšimnutí, navrhl ji roku 1914 Petschkův dvorní architekt Max Spielmann pro velkoobchodníka chmelem Julia Sonnenscheina, tedy vlastně pro jeho paní, že.

A pak už nám zbývá věnovat se Hotelu Sakura, který tu vyrostl v roce 1928 (arch. František Illich) a svému jménu dělal čest – personál nosil japonské úbory, pořádaly se tu třeshňové slavnosti, natáčela se tu část slavného Burianova filmu Valentin Dobrotivý. Budovu pak zabral Hitlerjugend a dnes je tu nemocnice... ovšem z romantické podoby nezůstalo takřka nic. Vedle je Malá Sakura, starší dům, který v roce 1924 nechal přestavět japanista

a spisovatel Joe Hloucha – a jeho nástupce tu otevřel japonskou čajovnu.

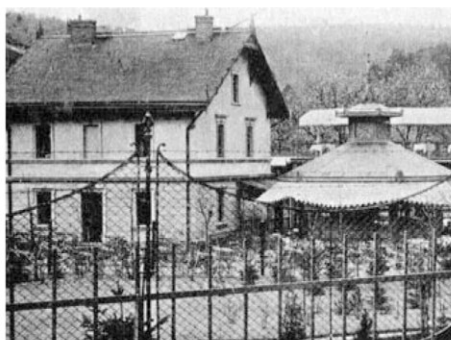
A nám nezbyvá než vydat se k nádraží, kde rovněž bývala známá výletní restaurace, Ptákova. Roku 1879 nechal majitel panství i hostince Josef Leder přistavět u nádražní restaurace letní verandu a převzal ji hostinský František Pták. A vedly ji pak ještě dvě generace – s prominutím – Ptáků. A jejich hlavní specialitou bylo – jak jinak – smažené kuře.

No, jak praví klasik, i tady máme po ptákách.

(Zdroj: Tomáš Dvořák)
fěfik

Koliba

Maxmiliánka

Skřípek

Maxmiliánka - restaurace s koupalištěm

Vila Mia

Maxmiliánka - dobová pohlednice

Malá Sakura

Maxmiliánka dnes

Velká Sakura